

tallet, vil det kun have til Følge, at han ikke faar den forhøjede Understøttelse ogsaa for det forløbne Aar. Nu antydede den ærede Ordfører, at der slet ikke er saa stor Fare paa Færde med Forfatterunderstøttelserne, selv efter at vi have set Landstingets Betænkning, selv om ogsaa Henrik Pontoppidan, den Mand, det drejer sig om, blev stemt ud af Landstinget vilde han maasse alligevel faa sin Understøttelse af Ministeren. Jeg skal indrømme den ærede Ordfører, at han utvivlsomt har Ret i, at der ingen formel Bankelighed er for, at denne Forfatter kan faa sine 1000 Kr. alligevel, men jeg vil for mit personlige Bedkommende sige, at det ser ganske underligt ud, at de have taget netop denne Forfatter. Saavidt jeg har kunnet forstaa Forhandlingen i Finansudvalget i en Række af Aar om disse literære Bevillinger, har det fra alle Sider været indrømmet, at af de yngre Forfattere var der ingen, der i Grunden havde større Udsigt til at blive til noget rigtigt end netop Henrik Pontoppidan, uden derfor at behøve at være enig i hans Livsanskuelse indrømmede man, at han er en særdeles begavet og dygtig Mand. Men vi kunne jo faa denne Gaade løst allerede nu og maasse blive tilfredsstillende til alle Sider. Jeg spørger nu den ærede Kultusminister: Vil den ærede Kultusminister lære os i Dag . . . (Afbrydelse af Ministeren): Nej, det vil den ærede Minister nok ikke; den ærede Minister lader til paa Forhaand at ville frastjæle sig paa nogen Maade at give os Udsigt til, at Pontoppidan kan faa de 1000 Kr., naar de blive nægtede af Landstinget. Hvis den ærede Minister imidlertid ikke vil det, saa falder den ærede Ordførers Grunde jo bort, saa er der blot saa meget større Grund for dette Ting til at være enig med Mindretallet, og jeg gentager det, vi nægte jo ikke Barsød forøget Understøttelse, men kun for det Aar, der er forløben. Jeg spørger altsaa den ærede Minister: Vil han give Løfter her om, at Pontoppidan faar sine 1000 Kr.? Jeg skal endvidere gøre en Bemærkning angaaende Underændringsforslaget under Nr. 2. Det er mig en Gaade, hvorledes det egentlig hænger sammen med dette Ændringsforslag, og det er ikke blevet mig en mindre Gaade, efter jeg har hørt den højtærede Justitsminister. Derfor vil jeg ogsaa bede det høje Ting betænke sig paa at bevilge disse 500 Kr. efter Underændringsforslaget, som Ministeren er kommen med. Med denne Sag hænger det saaledes sammen: Paa Finanslovsforslagets § 20, allerede paa det Budget, som blev forelagt i Oktober, er der forlangt en yderligere Bevilling af 1600 Kr. til Sundheds-

kollegiet til Udgivelse af en aarlig Dødsarsags- og Sygelighedsstatistik. Det statistiske Bureau har gjort det hidtil, men nu skal Sundhedskollegiet udgive det, og der skal trykkes nogle Eksemplarer flere; der forlanges derfor 1600 Kr. mere. Saa vidt jeg har forstaaet den ærede Justitsminister, mente han, at hvis vi nægtede hele Beløbet, de 1600 Kr., vilde Foretagendet gaa i staa. Da han nu ikke kunde faa de 1600 Kr., vilde han redde de 500 Kr., dem maatte vi endelig bevilge. Men hvad oplyser Justitsministeren i Motiverne angaaende denne Bevilling? Ministeren oplyser i Motiverne til Finanslovsforslaget: „Efter de igennem det fgl. Sundhedskollegium erhvervede Oplysninger, vil der til Papir og Trykning m. m. af 350 Eksemplarer af den samlede Sygeligheds- og Dødsarsagsstatistik i det angivne Format og Udtyrelse aarlig medgaa et Beløb af 1600 Kr. ud over det Beløb af i alt 2600 Kr., der for Tiden aarlig ydes af Staten til Udgivelse“. Her efter forstaaer jeg ikke, hvordan det kan forstås, at Udgivelsen vil standse, fordi man ikke faar de 1600 Kr. Det oplyses længere nede i Motiverne, at Ministeren vil have nogle flere Eksemplarer trykte for at kunne meddele Udlandet nogle af dem, men selve Sagen standser jo ikke, enten Ministeren faar de 1600 eller ikke, og jeg kan heller ikke se, at den standser, fordi han ikke faar de 500 Kr. Derfor mener jeg ikke, der er nogen Grund til at følge Ministeren her og nu ved den endelige Bevilling af Tillægsbevillingsloven her vedtage dette Ændringsforslag paa 500 Kr. Ministeren fremhæver selv i den Skrivelse, han har sendt Finansudvalget, og som er aftrykt som Bilag til Forslaget, som det foreligger, ganske rigtig, at Grunden til, at vi fremdeles fastholde Nægtelsen af de 1600 Kr., er den, at der er nedsat et Udvalg angaaende det overordnede Sundhedsraad, og at dette Udvalgs store Flertal — næsten enstemmig kan jeg sige — er blevet enig om, at skulde vi have det overordnede Sundhedsraad, som vil medføre langt flere Udgifter, idet det vil bringe Udgiften fra cirka 12,000 Kr., som den er nu, op til 30,000 Kr. mere om Aaret, forlange vi, at der ogsaa skal tages Hensyn til Medicinalvæsenets Ordning, saaledes at Befolkningen i Provinserne, og navnlig paa Landet, kan være bedre tjent med det end nu. Grundet her paa er Gennemførelsen af Lovforslaget om et overordnet Sundhedsraad blevet udsat, og vi have da ogsaa ment, at det ikke var værdt at forlange til det nu bestaaende fgl. Sund-